

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 stycznia 2014 roku powodowie R. Z. i D. Z. (1) reprezentowani przez pełnomocnika – adwokata A. O. wnosili o zasądzenie od pozwanego (...) (...) V. (...) z siedzibą w W. kwoty po 155.870 złotych tytułem zadośćuczynień i kwoty 67.500 złotych tytułem stosownego odszkodowania na rzecz powódki R. Z. , a także kwoty 6056 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu .

Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powodowie reprezentowani przez pełnomocnika wskazali art.822 k.c.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2014 roku pełnomocnik powodów poparł powództwo .

Pełnomocnik pozwanego uznał powództwo co do kwoty 60.000 złotych i wnosił o oddalenie powództwa ponad tą kwotę .

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W grudniu 2007 roku P. Z. – mąż powódki R. Z., ojciec powoda D. Z. (1) i C. H. byli zatrudnieni w firmie Zakład (...) Spółce jawnej w T. na stanowisku pomocników dekarza . Prokurentem tego zakładu był syn J. K. L. .

Zakład (...)j. był wykonawcą zleconych przez firmę (...) zo.o. robót blacharsko-dekarskich podczas budowy hali przemysłowej w S. .

W dniu 12 grudnia 2007 roku C. C. i P. Z. podczas prac dekarskich spadli na podłogę hali , którą stanowił utwardzony podkład pod wylewkę .

P. Z. był nieprzytomny , a przybyły na miejsce lekarz stwierdził jego zgon. Przyczyną zgonu P. Z. stały się doznane obrażenia ciała, zwłaszcza głowy z następowym krwawieniem do jamy nosowo -gardłowej i ostatecznie uduszenie się w wyniku głębokiej aspiracji krwi do dróg oddechowych .

Wyrokiem z dnia 3 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim II Wydział Karny uznał za winnego K. L. popełnienia zarzucanego czynu z art.220 § 1 kk i art. 155 kk i art. 157 §1 i 3 kk przy zastosowaniu art.11 §2 kk , że w dniu 12 grudnia 2007 roku w S. będąc odpowiedzialnym za przestrzeganie zasad BHP w firmie Zakład (...) sp.j. poprzez brak zapewnienia bezpośredniego i stałego nadzoru nad pracami prowadzonymi na wysokości przy budowie dachu hali przy ulicy (...) w S. , dopuszczenie do wykonywania robót niezgodnie z instrukcją prac na wysokości , brak odpowiedniej ilości i rodzaju sprzętu chroniącego przez upadkiem w miejscu prowadzenia robót oraz brak jednoznacznego wskazania stałych elementów konstrukcyjnych do mocowania lin , naruszył zasady BHP czym naraził pracowników na niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężki uszczerbek na zdrowiu , w wyniku czego na skutek upadku z dachu hali P. Z. poniósł śmierć, a urazu wielomiejscowego w postaci dwustronnego złamania kości łonowych i kulszowych , złamania wyrostka łokciowego i głowy kości promieniowej przedramienia lewego powodujących rozstrój prawidłowego funkcjonowania organizmu na okres powyżej 7 dni doznał C. H. .

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim II Wydział Karny wymierzył K. L. karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności i wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił , ustalając okres próby dwóch lat .

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim IV Wydział Karny Odwoławczy na skutek apelacji obrońcy od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 3 czerwca 2013 roku wyrokiem z dnia 24 września 2013 roku utrzymał w mocy zaskarżony wyrok i uznał apelację za oczywiście bezzasadną .

(dowód: okoliczności bezsporne, akta o sygn. II K 737/12 Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w T. w załączeniu, nagranie audio -video z dnia 19 marca 2014 roku zeznania świadka A. W. 00:09:57 – 00:12:25 k.83 v.,85, nagranie

audio -video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki R. Z. 00:03:28 – 00:04:28 k.89,89v.,92, zeznania powoda D. Z. (1) 00:21:50 – 00:22:04 k. 90 v.,92)

Pracodawca zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia OC do wysokości sumy ubezpieczenia 400.000 złotych oraz OC za wypadki przy pracy do wysokości sumy ubezpieczenia 100.000 złotych .

(**dowód** : polisa seria (...) nr (...) , ogólne warunki ubezpieczenia „ EURO 10 (...) ” k. 22-59, akta szkodowe w załączeniu 2008-13/000- (...) i 2008-13/000- (...))

W dniu 29 października 2013 roku pełnomocnik powodów wnosił o wypłacenie na rzecz powódki R. Z. i na rzecz powoda D. Z. (1) zadośćuczynienia w kwotach po 200.000 złotych dla każdego uprawnionego w terminie 30 dni od daty otrzymania pisma . Pozwany otrzymał powyższe pismo w dniu 30 października 2013 roku .

(**dowód** : pismo pełnomocnika powodów z dnia 29 października 2013 roku k.12 , akta szkodowe w załączeniu 2008-13/000- (...) i 2008-13/000- (...))

W odpowiedzi na pismo pozwany w dniu 27 listopada 2013 roku oświadczył pełnomocnikowi powodów , że przyznał zadośćuczynienie w kwocie po 40.000 złotych dla obu osób pośrednio poszkodowanych .

Kwota ta uległa ograniczeniu o 25% z uwagi na ograniczenia wynikające z Ogólnych Warunków Umowy . Bezsporne kwoty, które zostały wypłacone przez pozwanego na rzecz powodów , to kwoty po 5.000 złotych . Należne zaś kwoty zostały określone na kwoty po 30.000 złotych . Kwota świadczenia z ZUS-u wyniosła 26.630 złotych . Przy rozliczeniu powstała nadpłata w wysokości 1630 złotych , co pozwany uznał w ciężar zakładu ubezpieczeń i nie dostrzega podstaw do realizacji dalszych wypłat na rzecz pośrednio poszkodowanych .

(**dowód** : pismo pozwanego z dnia 27 listopada 2013 roku k.13,13 v., decyzja pozwanego k.14 , akta szkodowe w załączeniu 2008-13/000- (...) i 2008-13/000- (...))

Powódka wraz ze zmarłym P. Z. stanowili zgodne małżeństwo, byli właścicielami mieszkania i zarówno powódka R. Z. jak i zmarły pracowali zawodowo . Co drugi rok organizowali sobie wspólne wyjazdy na wczasy wraz z synem . Zmarły P. Z. przeważnie pracował w T. , poza T. pracował od sierpnia 2007 roku . Był zatrudniony w charakterze dekarza i osiągał dochód około 2.000 złotych netto .

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 19 marca 2014 roku zeznania świadka A. W. 12 minuta 25 sekunda – 19 minuty 32 sekundy k.83 v., 84, 85 , nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 7 minuta 6 sekunda – 7 minuty 22 sekundy k.89 v., 92)

Zmarły mąż powódki R. Z. i ojciec powoda D. Z. (1) wykonywał wszystkie prace remontowe w mieszkaniu i drobne naprawy sprzętu i instalacji w domu , tj. jak malowanie ścian , cyklinowanie , malowanie podłóg, układanie glazury , montaż i naprawa instalacji , tapetowanie . Zmarły P. Z. był operatywnym i przedsiębiorczym człowiekiem .

W chwili śmierci zmarły P. Z. miał 36 lat .

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 19 marca 2014 roku zeznania świadka A. W. 12 minuta 25 sekunda – 19 minuty 32 sekundy k.83 v., 84, 85 , nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 7 minuta 6 sekunda – 7 minuty 22 sekundy k.89 v., 92, nagranie audio- video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 8 minuta 16 sekunda – 10 minuty 46 sekundy , 16 minuta 24 sekunda – 19 minuty 33 sekundy k.89 v.,90, 92)

Relacje zmarłego P. Z. z synem D. były bardzo dobre , zmarły P. Z. zabierał syna na mecze , sam był piłkarzem , interesował się postępami syna w nauce, motywował go do nauki .

W chwili śmierci powód D. Z. (1) miał 15 lat i uczęszczał do drugiej klasy gimnazjum .

Powód D. Z. (1) po śmierci ojca „wpadł w złe towarzystwo”, „był mniej dopilnowany”, musiał powtarzać klasę gimnazjalną.

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 19 marca 2014 roku zeznania świadka A. W. 14 minuta 26 sekunda – 15 minuty 31 sekundy, 19 minuta 32 sekunda – 20 minuty 21 sekundy k.83 v., 84, 85, nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 12 minuta 37 sekunda – 14 minuty 41 sekundy k.89 v., 90, 92, zeznania powoda D. Z. (1) 21 minuta 35 sekunda – 24 minuty 8 sekundy k.90 v., 92)

Powódka po śmierci męża załamała się psychicznie, borykała się z problemami finansowymi, widać było, że jej stopa życiowa po śmierci męża znacznie się pogorszyła. Przez pierwsze dwa tygodnie od śmierci męża powódka wraz z synem nie spała w swoim mieszkaniu tylko u brata, mogła liczyć na pomoc ze strony rodziny.

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 19 marca 2014 roku zeznania świadka A. W. 19 minuta 32 sekunda – 21 minuty 12 sekundy k. 84, 85, nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 11 minuta 38 sekunda – 12 minuty 16 sekundy k.89 v., 92, zeznania powoda D. Z. (1) 24 minuta 8 sekunda – 24 minuty 38 sekundy k.90 v., 92)

Powódka D. Z. (2) z zawodu jest szwaczką w momencie zatrudnienia powódka osiągała dochody rzędu 1100-1300 złotych. Obecnie nie pracuje w tym charakterze.

W okresie od 18 listopada 2013 roku do 17 marca 2014 roku powódka miała przyznany zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 870 złotych.

(**dowód** : decyzja ZUS-u z dnia 25 października 2013 roku k.9, nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 16 minuta 5 sekunda – 16 minuty 24 sekundy k.90,92)

Powód D. Z. (1) do stycznia 2014 roku pobierał rentę rodzinną w kwocie 1050 złotych, pracował przy pracach budowlanych w oparciu o „umowę śmieciową”. Obecnie nie pracuje, nie uczęszcza do szkoły i nie otrzymuje żadnych świadczeń, gdyż renta z ZUS-u została zawieszona.

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powoda D. Z. (1) 24 minuta 38 sekunda – 26 minuty 29 sekundy k.90 v., 92)

Powódka poniosła wydatki związane z pogrzebem w kwocie 17 480 złotych, otrzymała zasiłek z ZUS-u w kwocie 5406 złotych i 4.000 złotych od pracodawcy, a więc kwota jaką poniosła wynosi 8074 złotych.

(**dowód** : faktury VAT k.18-21, nagranie audio-video z dnia 9 kwietnia 2014 roku zeznania powódki 26 minuta 56 sekunda – 29 minuty 15 sekundy k.90 v., 92)

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie wyżej wskazanych dowodów.

Dokonując powyższych ustaleń faktycznych Sąd oparł się na dowodach w postaci zeznań powodów: R. Z. i D. Z. (1) oraz świadka A. W., a także dokumentach znajdujących się w aktach szkodowych o nr. 2008-13/000- (...) i 2008-13/000- (...), a także załączonych aktach o sygn. II K 737/12 Sądu Rejonowego II Wydziału Karnego w T. .

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje w części na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia

(§1). Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody będące następstwem przewidzianego w umowie wypadu, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2).

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 k.c. sprowadza się więc do tego, że w sytuacji zaistnienia szkód określonych w § 2 tego przepisu, zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Dla ustalenia zakresu odpowiedzialności gwarancyjnej pozwanego na podstawie zawartej umowy ubezpieczenia udokumentowanej polisą serii (...) załączoną do pozwu jest kwestia przyjętej w tej umowie sumy gwarancyjnej dla odpowiedzialności cywilnej ubezpieczonego pracodawcy zmarłego P. Z. : 500.000 złotych , a wyłącznie 100.000 złotych ustalona na wszystkie zdarzenia w rozumieniu § 33 pkt.11 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia „Euro 10 (...)” dalej jako OWU załączonych do pozwu zaistniałe w okresie ubezpieczenia , jako podlimit ogólnej sumy gwarancyjnej ustalonej na 400.000 złotych dla zakresu OC pracodawcy za wypadki (Klauzula 7/ OC) .

Wskazana Klauzula 7/OC z Załącznika nr 2 do OWU stanowi zgodnie z § 36 ust.1 i 2 i § 38 ust.2 OWU rozszerzenie zakresu ubezpieczenia o ryzyko dodatkowe. Inaczej w myśl §38 ust.1 pkt.7 OWU ryzyko to jest wyłączone z zakresu ochrony , tak więc ubezpieczyciel nie odpowiadałby za szkody będące skutkiem wypadków przy pracy pracowników ubezpieczającego (chyba , że zakres właśnie rozszerzono na mocy klauzuli dodatkowej 7 /OC wymienionej w załączniku nr 2 do OWU) .

W takim przypadku zgodnie z § 39 ust.3 pkt.7 OWU ustanawia się maksymalny podlimit sumy gwarancyjnej na wszystkie zdarzenia w wysokości do 300.000 złotych za szkody będące skutkiem wypadków przy pracy pracowników ubezpieczającego . W przypadku tego ubezpieczenia **podlimit został ustalony w kwocie 100.000 złotych** i nie podlega sumowaniu z limitem ogólnym .

Wobec powyższego pozwany co do zasady jest odpowiedzialny z tytułu szkody wyrządzonej powodom.

W świetle powyższych rozważań Sąd uznał powództwo w niniejszej sprawie co do zasady za uzasadnione co do **kwoty 60.000 złotych** uznanej przez pozwanego .

Podstawę prawną powództwa w zakresie żądania **zasądzenia kwoty zadośćuczynienia stanowi art. 446 § 4 k.c.** Na podstawie powyższego przepisu kompensacie podlega doznana krzywda, a więc w szczególności cierpienie, ból i poczucie osamotnienia po śmierci najbliższego członka rodziny. Śmierć osoby bliskiej stanowi zwykle wielki wstrząs dla rodziny, a cierpienia psychiczne, jakie się z tym wiążą, mogą przybierać ogromny wymiar, tym większy, im mocniejsza była więź emocjonalna łącząca zmarłego z jego najbliższymi.

Ustalenie wysokości zadośćuczynienia powinno zostać natomiast dokonane z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mających wpływ na rozmiar doznanej krzywdy oraz to, że zadośćuczynienie ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość winna przedstawiać jakąś odczuwalną wartość- por. przykładowo wyrok SN z dnia 12 kwietnia 1972 roku, II CR 57/72, OSNCP 1972, z. 10, poz. 183 oraz wyrok SN z dnia 24 czerwca 1965 roku, I PR 203/65, OSPIKA 1966, poz. 92).

Śmierć P. Z. spowodowała wystąpienie u powodów naturalnej reakcji żałoby. W wyniku śmierci doznali oni bólu i cierpienia. Rodzina darzyła się niezwykłym uczuciem , zarówno żona P. Z. , jak i jego syn byli bardzo życzliwi ze zmarłym, spędzali wolny czas , jeździli na wycieczki , wczasy .

Powódka wraz ze zmarłym stanowili zgodne małżeństwo, co drugi rok organizowali sobie wspólne wyjazdy na wczasy wraz z synem .

Relacje zmarłego P. Z. z synem D. były bardzo dobre , zmarły P. Z. zabierał syna na mecze , sam był piłkarzem , interesował się postęпами syna w nauce, motywował go do nauki .

Powód D. Z. (1) po śmierci ojca „wpadł w złe towarzystwo”, „był mniej dopilnowany”, musiał powtarzać klasę gimnazjalną.

Powódka R. Z. po śmierci męża załamała się psychicznie, borykała się z problemami finansowymi, widać było, że jej stopa życiowa po śmierci męża znacznie się pogorszyła. Przez pierwsze dwa tygodnie od śmierci męża powódka wraz z synem nie spała w swoim mieszkaniu tylko u brata, mogła liczyć na pomoc ze strony rodziny.

Mając powyższe na uwadze, kierując się opisanymi powyżej dyrektywami, Sąd uznał, iż wysokość należnego powodowi zadośćuczynienia, winna wynosić dodatkowo ponad kwotę wyłaconą przez pozwanego - **24.000 złotych** na rzecz powódki R. Z. i **20.000 złotych** na rzecz powoda D. Z. (1). Powodowie byli silnie emocjonalnie związani ze zmarłym. Do chwili obecnej odczuwają osamotnienie po jego śmierci, dlatego też Sąd zasądził tytułem zadośćuczynień na rzecz powodów w/w kwoty.

Rozważając zasadność powództwa w zakresie **żądania zasądzenia odszkodowania Sąd miał na uwadze normę art. 446 § 3 k.c.** Zgodnie z powyższym przepisem sąd może przyznać najbliższym członkom rodziny zmarłego stosowne odszkodowanie, jeżeli skutek jego śmierci nastąpiło znaczne pogorszenie ich sytuacji życiowej. Zgodnie z panującym zapatrywaniem doktryny i orzecznictwa odszkodowanie z art. 446 § 3 k.c. obejmuje szeroko rozumianą szkodę majątkową, nie obejmuje natomiast szkody o charakterze niemajątkowym (por. A. S. „Odszkodowanie za szkodę majątkową”, Oficyna (...), B. 1998, s. 181-190, A. S. „Wynagrodzenie szkody powstałej wskutek śmierci osoby bliskiej”, Oficyna (...), B. 2000, s. 137-166, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 października 1970 r. III PZP 22/70, opub. OSNC z 1971 r., nr 7-8, poz. 120). W obecnym stanie prawnym nie ulega wątpliwości, iż odszkodowanie określone w powyższym przepisie nie może być przyznane za same tylko cierpienia moralne doznane z powodu śmierci osoby najbliższej, a zatem jest ono zależne od istnienia szkody o charakterze majątkowym. Przepis art. 446 § 3 k.c. mówi bowiem o odszkodowaniu. Celem zaś odszkodowania jest naprawienie szkody majątkowej (art. 361 § 2 k.c.) Przez szkodę należy rozumieć jedynie uszczerbek majątkowy, jakiego doznaje poszkodowany na mieniu bądź na osobie, jeżeli łączy się z konsekwencjami natury majątkowej. Ustawodawca nie posługuje się natomiast w powyższym przepisie pojęciem krzywdy jako oznaczenia szkody o charakterze niemajątkowym rodzącym roszczenie o zadośćuczynienie. Art. 446 § 3 k.c. przewiduje szczególny rodzaj odszkodowania. Swoistość jego polega na tym, że dotyczy on szeroko pojętej szkody majątkowej, a więc wynagrodzenia różnych szkód o charakterze materialnym, częstokroć nieuchwytnych bądź trudnych do obliczenia, jakie wywołuje zazwyczaj śmierć najbliższego członka rodziny, a których nie można wynagrodzić na podstawie art. 446 § 1 i 2 k.c. Na określenie tych szkód ustawodawca posługuje się szerokim pojęciem znacznego pogorszenia sytuacji życiowej. Pogorszenie to może jednakże uzasadniać przyznanie odszkodowania tylko wówczas, gdy powoduje reperkusje majątkowe w sytuacji życiowej uprawnionego, a nie polega wyłącznie na jego cierpieniach moralnych. Przepis ten nie przewiduje bowiem możliwości złagodzenia czy zmniejszenia bólu po stracie najbliższego członka rodziny, gdyż takie roszczenie statuuje norma art. 446 § 4 k.c.

W ocenie Sądu żądania zasądzenia na rzecz powódki stosownego odszkodowania zasługuje na częściowe uwzględnienie. Wskutek śmierci P. Z. doszło do pogorszenia sytuacji życiowej powódki i to w sposób znaczący. Przejawia się to niewątpliwie w istotnym pogorszeniu sytuacji materialnej powódki z uwagi na to, iż P. Z. był także wsparciem finansowym dla rodziny. Zmarły P. Z. przeważnie pracował w T., poza T. pracował od sierpnia 2007 roku. Był zatrudniony w charakterze dekarza i osiągał dochód około 2.000 złotych netto.

Zmarły mąż powódki R. Z. i ojciec powoda D. Z. (1) wykonywał wszystkie prace remontowe w mieszkaniu i drobne naprawy sprzętu i instalacji w domu, tj. jak malowanie ścian, cyklinowanie, malowanie podłóg, układanie glazury, montaż i naprawa instalacji, tapetowanie. Zmarły P. Z. był operatywnym i przedsiębiorczym człowiekiem. Obecnie chcąc dokonać jakichkolwiek remontów powódka zmuszona jest za wszystkie prace zapłacić i nie może liczyć także na pomoc fizyczną i materialną męża w tym zakresie, niewątpliwie okoliczność ta generuje dodatkowe wydatki po stronie powódki.

W chwili śmierci zmarły P. Z. miał 36 lat.

Powódka D. Z. (2) z zawodu jest szwaczką w momencie zatrudnienia osiągała dochody rzędu 1100-1300 złotych . Obecnie nie pracuje w tym charakterze .

W okresie od 18 listopada 2013 roku do 17 marca 2014 roku powódka miała przyznany zasiłek rehabilitacyjny w wysokości 870 złotych .

W sytuacji więc powódki R. Z. utrata dochodów ze strony męża , jak i pomocy przy pracach remontowych w mieszkaniu stron stanowi też uszczerbek dla jej dochodów i powoduje , że tylko i wyłącznie na niej spoczywa cały ciężar finansowy utrzymania mieszkania . Syn stron D. wprawdzie jest dorosłym mężczyzną jednakże aktualnie nie pracuje zawodowo , przerwał też edukację i ma zawieszoną rentę rodzinną przyznaną przez ZUS od połowy stycznia 2014 roku .

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził na rzecz powódki R. Z. **kwotę 10.000 złotych tytułem stosownego odszkodowania**. W ocenie Sądu powyższa kwota będzie stanowić realnie odczuwalne przysporzenie, pomoże powódce przystosować się do nowych realiów życia, a zarazem złagodzi nieodwracalność tragicznych przeżyć, ich natężenie i świadomość utraty więzi emocjonalnej z najbliższą osobą, wpłynie na zdolność powódki do adaptacji do nowych warunków życia oraz stworzy lepsze rokowania co do jej perspektyw życiowych, pozwoli na chociażby pokrycie wydatków związanych z remontem mieszkania , które aktualnie w całości zmuszona jest pokrywać powódka .

W pozostałej części powództwa co do zasądzenia zadośćuczynień na rzecz powodów i stosownego odszkodowania na rzecz powódki R. Z. Sąd oddalił jako wygórowane .

Sąd zasądził na rzecz powódki R. Z. kwotę **6.000 złotych tytułem zwrotu kosztów pogrzebu**. Podstawą prawną powództwa w powyższym zakresie stanowi art. 446 § 1 k.c. Interpretacja tego przepisu wskazuje, że chodzi tutaj o koszty , które zostały już poniesione, co oznacza , iż poczynione zostały konkretne wydatki . Jak wynika z pełni przekonujących zeznań powódki R. Z. , załączonych faktur i rachunków powódka poniosła koszty pogrzebu. Koszty te nie przekraczają przy tym kosztów zwykle ponoszonych z tego tytułu w środowisku, do jakiego zmarły należał.

Powódka poniosła wydatki związane z pogrzebem w kwocie 17 480 złotych, otrzymała zasiłek z ZUS-u w kwocie 5406 złotych i 4.000 złotych od pracodawcy , a więc kwota jaką poniosła wynosi 8074 złotych pomniejszona o 25 % wskazuje na to, że powódce należy się zwrot kwoty 6.056 złotych .

Dlatego też Sąd zasądził na rzecz powódki R. Z. kwotę **6.000 zł tytułem zwrotu kosztów pogrzebu**.

O odsetkach w przypadku zadośćuczynień i stosownego odszkodowania Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki ustawowe od dnia następnego od dnia 27 listopada 2013 roku, kiedy to pozwany wydał decyzję o odmowie zasądzenia jakichkolwiek dodatkowych świadczeń na rzecz powodów , czyli **od 28 listopada 2013 roku** do dnia zapłaty.

Co do odsetek zasądzonych od zwrotu kosztów pogrzebu Sąd zasądził je na podstawie art.817 k.c. od dnia **17 marca 2014 roku** do dnia zapłaty .

Po raz pierwszy pozwany dowiedział się o żądaniu zwrotu kosztów pogrzebu z odpisu pozwu , który otrzymał 14 lutego 2014 roku , dlatego też odsetki zostały zasądzone od dnia 17 marca 2014 roku do dnia zapłaty po upływie bezspornego trzydziestodniowego okresu od daty zgłoszenia szkody. /doręczenia odpisu pozwu- 14 lutego 2014 roku **k.80** /

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył powodów R. Z. i D. Z. (1) obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego. Sąd miał na uwadze trudną sytuację materialną powodów, ale także charakter roszczeń objętych procesem.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd nie obciążył powodów obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych od oddalonej części powództwa – z uwagi na ich sytuację materialną oraz charakter roszczeń objętych procesem w niniejszej sprawie.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 3.000 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych (tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa – 3.000 zł)

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia , obciążając pozwanego kosztami procesu w tym zastępstwa procesowego liczonego według norm przepisanych (stawka minimalna) na rzecz powodów na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. (§ 6. pkt. 6 .)

Na podstawie art.333 § 3 kpc wyrokowi w pkt.1,2,3,4 nadał rygor natychmiastowej wykonalności .

(...)

Zarządzenie :

1. (...)

2. (...) A. O.(...) A. S. (2) ;

(...)

(...)